

Zástupy ho zdržovaly, aby od nich neodcházel. On jim však řekl: „Také ostatním městům musím zvěstovat evangelium Božího království, neboť k tomu jsem byl poslán.“

(Lukáš 4:42–43)

Lidé kolem Pána Ježíše si přáli, aby s nimi zůstal. Líbilo se jim, jak jim pomáhal a chtěli si Ho nechat pro sebe. On jim ale jasně říká: „**Musím jít do dalších měst...**“ To nebylo, že by tyhle lidi neměl rád. Jen viděl potřebu i těm dalším ukazovat cestu k záchraně a k novému životu...

Podobně jednal i apoštol Pavel! Po určitou dobu intenzivně a vytrvale pracoval na jednom místě s jednou skupinou lidí. Když mohl, zůstal i rok, dva nebo nejdéle tři. A za tu dobu kolem něho bylo **několik generací učedníků**. Tedy učedníci, kteří získali další učedníky a ti získali další, a to **na dalších a dalších místech**.

Tu a tam se někdo z věřících třeba rok, dva, tři věnuje **jednomu** nevěřícímu kamarádovi. Někdy to přinese ovoce, za které jsme velmi vděční. Jenže když některý takový kamarád po těch letech namísto přijetí Pána Ježíše dá najevo, že už toho má dost a přeruší kontakt, je otázka, jestli ten dlouhý čas osobní péče a energie byl dobře investován. Jestli to vlastně nebyla **ztráta na úkor řady jiných**, kteří by se za tu dobu přiblížili Pánu Ježíši mnohem víc. Ano, někteří potřebují delší chvíli. Nicméně když se u někoho celé měsíce nebo i roky nic neděje a my se stále pokoušíme, může to pro nás být pastí! **Pastí** pro náš čas, pro naši mentální kapacitu, kterou by jiní využili mnohem lépe, a taky to pro nás může být past z hlediska **plíživého pocitu** že to evangelium tady nefunguje nebo že lidé u nás nechtějí slyšet. Stalo se Ti něco podobného?

U blízkých a příbuzných dává smysl, že „u nich zůstaneme“, že jim sloužíme dlouhodobě a hledáme rozmanité formy. Nicméně ve vztazích všeobecně je dobré pracovat **s mnoha lidmi současně**. Někteří se zajímají, **přibližují**, a tak potřebujeme být připraveni přinést

jim jasnou Dobrou zprávu, včetně příkladu slov, jak se Pánu Ježíši odevzdat a včetně výzvy, aby to opravdu udělali a začali Ho následovat. Jiní se z nějakého důvodu po čase zase **vzdali**, aniž udělali vážnější rozhodnutí. Potřebujeme se tedy věnovat dalším – novým, kteří se mezitím možná přibližují. Právě proto, že některé temperamenty navazují nové vztahy spíše pomaleji a důvěru získávají teprve postupně, **potřebujeme rozvíjet více vztahů současně**.

A tak mám kolem sebe **několik desítek „rozpracovaných lidí“**. Občas ode mě dostanou nějakou otázku, podnět, případně pozvání na Discovery a mezitím vyprávění mého osobního příběhu a jasnou prezentaci Dobré zprávy. Někteří se krůček po krůčku pohybují ve směru k Pánu Ježíši. Zatímco jiní se spíš vzdalují.

Zhruba podle toho se vyvíjejí i moje **modlitby**. Nového člověka, s nímž mám hluboký duchovní rozhovor, si dám do svého modlitebního seznamu nahoru a nějakou dobu se za něho modlím. Když se s ním podaří další dobrý rozhovor o Pánu Ježíši, jsem nadšen. Když se delší dobu nepotkáme, v mém modlitebním připomínáčku ho předběhnou jiní...

Každý člověk nebo pár nebo rodina má v daném životním období jen určitou **„sociální kapacitu“**. Tím myslím, že dokážou rozvíjet jen limitovaný počet relevantních vztahů. Někteří lidé nás pokládali za zajímavé a příjemné společníky nebo dokonce za moudré rádce či důvěrné přátele. Ale průběžně se ukázalo, že vnitřně byli velmi pečlivě **obrněni** vůči duchovním podnětům, které jsme jim přinášeli. Hledali jsme tedy cestu, jak si **svoji sociální kapacitu uvolnit pro jiné**, kteří jsou Pánu Ježíši otevření.

Lukáš v šesté kapitole píše o **zástupu učedníků**. (Lukáš 6,17) Řekl bych, že Pán Ježíš měl kolem sebe tisíce „rozpracovaných lidí“. To pak není divu, že – když po ukřižování a zmrtvýchvstání Pána Ježíše přišel o letnicích Duch svatý – hned první den se objeví 3000 lidí, kteří promění své smýšlení, dají se pokřtít a veřejně se připojí k Ježíšovým následovníkům.

Jasně, když jsi včera Boží slovo zasel, a odezva nebyla okamžitá, může to žádat pár dalších dnů nebo i týdnů. A někdo úrodu nepřinese vůbec. Na druhé straně **neuvízni** příliš dlouho v kontaktu s jediným člověkem, kterému budeš věnovat veškeré svoje úsilí a kvůli němuž

pak nebudeš mít kapacitu na jiné, kteří se k Pánu Ježíši můžou přibližovat rychleji.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že jsi mezi svými „rozpracovanými“ lidmi měl i mě.